

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Holland Királyság ellen 2006. január 27-én benyújtott kereset

(C-50/06. sz. ügy)

(2006/C 96/04)

(Az eljárás nyelve: holland)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviselik: Maria Condou-Durande és Rudi Troosters meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg) 2006. január 27-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Holland Királyság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy a Holland Királyság – mivel nem alkalmazza az Európai Unió polgáira a külföldiek mozgására és tartózkodására vonatkozó, a közérdek, közbiztonság vagy közegészség által indokolt különleges intézkedések összehangolásáról szóló, 1964. február 25-i 64/221/EGK bizottsági irányelvet⁽¹⁾, hanem a külföldiekre vonatkozó olyan általános törvényt alkalmaz rájuk, amely lehetővé teszi a büntetőítélet és a kiutasítási intézkedés közötti rendszeres és automatikus kapcsolat megeremtését – nem teljesítette az irányelvből eredő kötelezettségeit.
- 2) kötelezze a Holland Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A holland Vreemdelingenwet 2000 (külföldiekről szóló 2000. évi törvény) 8. cikkének e) pontja előírja, hogy külföldi közösségi polgárként kizárólag akkor tartózkodik jogszerűen Hollandiában, ha e polgár valamely szabályozás – különösen az EK-Szerződés – alapján tartózkodik ott.

A Vreemdelingenwet 2000 rendelkezéseinek többsége egyébként általában a „külföldiekre” vonatkozik korlátozás nélkül, amely fogalom e törvény 1. cikkének m) pontja értelmében magában foglalja az EU valamely tagállamának polgárait is. A Vreemdelingenwet nem tartalmaz utalást a 64/221/EGK irányelvre mint olyanra, és az irányelv elvei sincsenek beillesztve a törvény szövegébe. Még kevésbé ültette át a jogszabály a 64/221/EGK bizottsági irányelvből eredő kötelezettségeket világos és egyértelmű módon.

⁽¹⁾ HL L 56., 1964. április 4., 850. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 11. o.

A Verwaltungsgericht Köln 2006. január 26-i végzésével az Arcor AG & Co. KG kontra Bundesrepublik Deutschland, beavatkozó: Deutsche Telekom AG ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-55/06. sz. ügy)

(2006/C 96/05)

(Az eljárás nyelve: német)

A Verwaltungsgericht Köln [Németország] 2006. január 26-i végzésével, amely 2006. február 2-án érkezett a Bíróság Hivatalához, az Arcor AG & Co. KG kontra Bundesrepublik Deutschland, beavatkozó: Deutsche Telekom AG ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Verwaltungsgericht Köln a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Akként kell-e értelmezni a 2887/2000/EK rendelet⁽¹⁾ 1. cikkének (4) bekezdését, hogy az ugyanezen rendelet 3. cikkének (3) bekezdésében írt költségalapúság követelménye olyan minimumkövetelményt jelent, amelynek szintjétől a tagállamok nemzeti joga a kedvezményezett terhére nem térhet el?
- 2) A 2887/2000/EK rendelet 3. cikkének (3) bekezdésében írt költségalapúság követelménye a számított kamatra és a számított értékcsökkenésre is kiterjed?
- 3) Ha a 2. kérdésre adandó válasz igenlő:
 - a) E kamat és értékcsökkenés számítási alapja a befektetett eszközök újrabeszerzési értéke az értékelés időpontjáig már megtörtént értékcsökkenés levonásával, vagy pedig kizárólag az értékelés időpontjában irányadó napi árban kifejezett újrabeszerzési érték?
 - b) A számított kamat és a számított értékcsökkenés számítási alapjaként hivatkozott költségeket, és különösen a szolgáltatással közvetlen kapcsolatban nem álló költségeket (általános költségeket) a bejelentett üzemeltetőnek minden esetben ellenőrizhető bizonylatokkal kell-e igazolnia?

- c) Ha a b) kérdésre adandó válasz részben vagy egészben nemleges:

Bizonyíthatók-e a költségek analitikus költségmodellen alapuló értékeléssel is?

Melyek az ezen értékelési alternatívával szembeni módszertani és egyéb tartalmi követelmények?

- d) Rendelkezik-e a nemzeti szabályozó hatóság a 2887/2000/EK rendelet 4. cikkének (1)–(3) bekezdése szerinti hatásköre keretében, a költségalapúság vizsgálatakor olyan mérlegelési jogkörrel, amelynek a bírósági felülvizsgálata csupán korlátozott?

- e) Ha a d) kérdésre adandó válasz igenlő:

Vonatkozik-e ez a mérlegelési jogkör különösen a költségszámítás módszerére, valamint a megfelelő (idegen tőke és/vagy saját tőke után) számított kamat és a megfelelő értékcsökkenési időtartam meghatározásának kérdésére?

Hol húzódnak e mérlegelési jogkör határai?

- f) A költségalapúság követelménye szolgálja-e a versenytársak, mint kedvezményezettek jogainak védelmét is, méghozzá azzal a következménnyel, hogy e versenytársak a nem költségalapú hozzáférési díjjal szemben jogvédelmet vehetnek igénybe?
- g) A bejelentett üzemeltetőt sújtja-e a bizonyítás sikertelensége (bizonyítási teher), ha a költségek egésze vagy egy része a 2887/2000/EK rendelet 4. cikke szerinti felügyeleti eljárásban vagy az azt követő bírósági eljárásban nem bizonyítható?
- h) Ha az f) és a g) kérdésre adandó válasz igenlő:

Akkor is a bejelentett üzemeltetőre hárul-e a bizonyítás terhe, ha valamely versenytárs, mint kedvezményezett azzal az indokkal támadja meg keresetben a szabályozó hatóság által a nemzeti jog szerint kiadott díjengedélyt, hogy az engedélyezett hozzáférési díj a költségalapúság hiánya miatt túl magas?

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (ötödik tanács) a T-236/02. sz., Luigi Marcuccio kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2005. november 24-én hozott ítélete ellen Luigi Marcuccio által 2006. február 3-án benyújtott fellebbezés

(C-59/06. P. sz. ügy)

(2006/C 96/06)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Luigi Marcuccio (képviseli: L. Garofalo ügyvéd) 2006. február 3-án fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (ötödik tanács) a T-236/02. sz., Luigi Marcuccio kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2005. november 24-én hozott ítélete ellen.

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet és adjon helyt a többi kereseti kérelmének.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező állítása szerint az Elsőfokú Bíróság ítélete az alábbi hibákban szenved:

1. A fellebbező által a beadványaiban írt tényeknek és nyilatkozatoknak – az Elsőfokú Bíróság megállapításainak ténybeli pontatlanságából is következő – eltorzítása és elferdítése;
2. A szóban forgó ügy több alapvető pontjáról az Elsőfokú Bíróság nem határozott;
3. A fellebbező érdekeit helyrehozhatatlanul csorbító eljárási szabálysértés;
4. A szóban forgó ügy lényeges részeivel kapcsolatos indokolás teljes hiánya, ami az indokolásként felhozott érvek tekintetében a vizsgálat hiányából, zavarosságából, ellentmondásosságából, elégtelenségéből, ésszerűtlenségéből, felesleges szöszaporításból, önkényességéből, cáfolhatatlanságból és logikátlanságból (akár elsődleges, akár levezetett) is adódik;
5. Az Európai Közösségek tisztviselői személyzeti szabályzata 26. cikke (2) bekezdésének téves értelmezése és alkalmazása;
6. A védelemhez való jog téves értelmezése és alkalmazása, valamint az ahhoz kapcsolódó ítélkezési gyakorlat indokolatlan és ésszerűtlen figyelmen kívül hagyása;

(¹) HL L 336., 4. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 26. kötet, 83. o.